

...CSERKÉSZBÁL *folyt. az 1. oldalról*

Díszítő „maratón” a bál előtti szombaton: a dolgozó „bogáncsok” és vezetők empanada-partija. Elöl: Jeffrey Viki, Gröber Stéfi, Lomniczy Meli, Szentiványi Juçi. Háttul: Zaha Paula, Lovrics Alex és Konzsti, Kerekes Miké, Collia Niki, Kerekes Marci *Fotó Zóka*

Műsorvezetés és technikai főpróba után jöhet a finom pizza, nyúlós sajttal! Kerekes Miké, Demes Sanyi

Vad játék a bontás alatt. Demes Sanyi, Lovrics Csicsó és Zaha Tamás (a papírrengeteg alatt) *Fotó Zóka*

Így nézett ki a nagyterem egyik fala a vendégek megérkezése előtt. A gyönyörű virágokat (350 darabot!) Lányi András st. készítette. A két hatalmas csokor sárga rózsát pedig a 13 éves Lajtaváry Márton *Fotó Zóka*

Az éjféle keringő 24 vidám táncosa a fellépés előtt, háttul a cserkészházban: Elöl: Tallarico Nati (Peke), Zugazaga Viké (Vix), Lovrics Konzsti (Kon), Jeszenszky-Böhm Zsuzsi (Zsu), dr. Haller Ceci (nemrég diplomázott), Iudica Anna (Benkó Sanyi menyasszonya), Lovrics Alex (Olenka), Zóka (koreográfus), Haller Ines (az utazó), Zugazaga Mili (koreográfus-asszisztens), Zombory Andika (az ájuló), Pérez Leidemann Nati (Kachu). Háttul: Tallarico Mauro (Mauchi), ifj. Lovrics Jancsi (Csicsó), Lányi András (Lancsi virágyártó), ifj. Fóthy Gyula (Gyuszkó énekes), Grabner Pisti (előadóművész tanhallgató), Benkó Sanyi (Blanks), Lovrics Reni (másik utazó), Kerekes Marci (a parnok), Bonapartian Edi (a leégett), Sergio Karayan (vendégszereplő táncos barát), Demes Sanyi (Gemer), Danilo Ulian (új barátunk Brazíliából).

A Gödöllői cserkészbál fő adatai:

- 300 m fehér papír fedte be a falakat
- 400 m tüll használódott el a függönyökre és keringő-szoknyákra
- 50 m fehér selyemtaft fogyott el a falakra és keringő-szoknyákra
- 45 kétórás és 2 négyórás táncpróba volt
- 19 új díszmagyar készült
- 12 keringő balettöltözet
- 360 házi gyártású virág készült selyemből, papírból és kukoricacsuhéból
- 25 képnagyítás díszítette a termeket
- 280 m keményített selyemszalag ment el virágra és díszítésre
- közvetlen a bál előtt, 32 órát szántunk a termék átrendezésére és „felöltöztetésére”
- 24-en táncoltak keringőt és 37-en palotást
- 17 magyar cserkészevezető vezette le a bált ill. fellépett-dolgozott alatta
- Több mint 300 ember jelent meg.

(ZK)

A képek megtekinthetők és rendelhetők a www.gfoto.org weblapon és a Hungáriában. Rendelés után átvehetők a Hungáriában.

LELKI SARKOCSKA

Csak a nóta vigasztal meg, amikor a szívem bánat gyötri. Nem gyógyíthat, csak a cigány, ha a szívem fájdalom előnti. Minden búmat, bánatomat lemossa a hegedűnek húrja. Mindent, mindent elfelejtek, ha a cigány a fülembe húzza.

Húzzad, húzzad tiszta szívből, a hegedűd keservesen sírjon! Én meg csak egy könnyet ejtek, nóta közben, ha nem látják, titkon. Majd az a könny mindent elmond, de csak annak, aki azt megérti. Aki tudja mit is jelent csalódottan, elhagyatva élni.

Sturcz József tanító bácsi (Kupuszina, 1998)

ZIKHÍR - ZIKÚJDONSÁG
A FORRADALOM EMLÉKÉVEL ÉLNI...
TISZTELETADÓ GONDOLATOK:

Várunk a Hungáriába
október 21-én 17 órakor!

Ha van cserkészyakkendőd, hozd el, valamint egy szál friss virágot a kezvedben. Ha ismertél olyan valakit, aki átélte a magyarországi cserkészet Forradalom utáni szörnyű fejezetét, gyűjtsd össze a történetet és hozd el magaddal leírva. Magyar szeretettel,
Zólyomi Kati

BUENOS AIRES-I MAGYAR
NÉPTÁNCMOZGALOM

A Regös együttes lassan 50. életévét tölti be. Szakszerűen és szüntelen folytatja edzéseit, amelyeken a táncosok sosem lankadó vidámsággal töltik el a próbák óráit. Izgalmas új táncprodukciók alakulnak a már széttáncolt faparkettán. Együttal - igen, az idő rohan! - a jövő évi São Paulo-i találkozóra is készül az új anyag. Változatos eredeti táncdialektusok mutatják majd be a felújított koreográfiás történeteket.
(ZK)

FIGYELEM! SÜRGŐS! S Ü R G Ő S !
PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

magyar nyelvi és magyarságismereti képzésre vonatkozó magyar állami ösztöndíjra, elsősorban a **déli féltéke országában (nyugati) diaszpórában élő magyar származású személyek számára.**

Cél: a nyugati diaszpórában élő magyar származású fiatalok magyar nyelvtudásának fejlesztése.

Időtartam: 2 szemeszter: **9 hónap (2008. január 28 – június 30, 2008. szeptember - december 20.)**

A pályázat beküldési – postai beérkezési – határideje: 2007. november 30.

A képzés helye: Balassi Intézet, Budapest.

Feltételek: 18. életévét betöltött, elsősorban egyetemista korú, magyar származású fiatalok számára.

Elbírálásra kerül a magyar nyelvtudás, társadalmi szervezetekben folytatott közösségi munka, egyetemi ajánlás, valamint a magyar kultúrával, művészettel vagy más területtel kapcsolatos tevékenység.

A képzés: Magyar nyelvi és magyarságismereti tanulmányok. Lehetőség az országgal és az élő magyar kultúrával való aktív megismerkedésre. Történelem, irodalom, földrajz, néprajz és művészettörténet tantárgyak.

Záróvizsga, egy választott témából megírt záró dolgozat megvédése, magyar nyelvből államilag elismert közép- vagy felsőfokú nyelvvizsga.

Akik nem rendelkeznek magyar nyelvtudással: 1. félévben csak nyelvórák, heti 28 óra. A magyarságismereti tárgyakat csak a 2. félévben kezdik tanulni. Az oktatáson való részvétel kötelező.

Az ösztöndíj tartalma: ingyenes képzés; 16.000 Ft/hó ösztöndíj; kollégiumi elhelyezés (2-3 ágyas szobákban); diákigazolvány (kedvezményekre jogosít); magyar állampolgárok: egészségügyi ellátás (kivéve fogszabályozás, fogpótlás, plasztikai műtétek.)

Költségek: az utazás, étkezés, nyelvvizsgadíj (ORIGO közép fok: 17.800 Ft, felső fok: 19.850 Ft; ECL „C” vagy „D” 22.000 Ft); személyes költségek; diákberlet (tömegközlekedési eszközökön); tanulmányi vízum.

Költőpénz az étkezés, diákberlet és személyes költségek fedezésére: kb. 150 - 200 USD / hó; egy belföldi kirándulás (kb. 30.000 Ft), 1 erdélyi kirándulás (kb. 65.000 Ft), 1.500 Ft kaució intézeti belépőkártyára; 5.000 Ft kaució esetleges kollégiumi rongálásokra, 550 Ft az ideiglenes diákigazolványra, 1.600 Ft a végleges diákigazolványra. Kötelező előleg: 250 USD-t.

A meghirdetett ösztöndíj keretszáma: 10 fő

A pályázati kiírás és a jelentkezési lapok letölthetők a Balassi Intézet honlapjáról (www.bbi.hu)

BŐVEBB INFORMÁCIÓ SZERKESZTŐSÉGÜNKBEN!

ZÁSZLÓSZENTELEÉS

A Mindszentynumban tartott Szent István mise keretében (augusztus 26) P. Finta Lajos (aki külön ez alkalomra utazott föl Buenos Airesbe vidéki kiküldetési helyéről) fölszentelte az MHBK

A fölszentelési pillanat. A zászlót tartja Kerekes Marci cst. *Fotó Trixi*

által a cserkészeknek átadott magyar zászlót. Előzőleg már az átadáskor a májusi Hősök Napján Nt. Tóth Kristóf ref. lelkész áldó imával bocsátotta útra az új generáció kezeibe helyezett zászlót. Így immár a zászló segítségével folytathatják a Jó Munkát!
(HKZS)

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

Két cserkészkaland beszámolójának krónikája:

Augusztus 11, szombat – **Tutajtura beszámoló**

A 18.sz. Bartók Béla csapat meghívására begyülekeztünk a terembe.

Tutaj a színpadon!

Gfoto.org

Szerintem a cserkészbeszámoló napján határozottan nagyobb a nyüzgés és az ide-oda sietés, mint maga a táborra való indulás előtt. Hiszen egy beszámoló a „vitrin”, az ügyes alkotómunka bemutatója, ui. manapság nemcsak magát a táborot kell megmutatni a szülőknél-vendégeknek, hanem a technikát teljesen birtokló „filmrendező mesterek” művét is. Egy jó beszámoló nemcsak jó táborot jelent, hanem egy annál jobban összeállított, színvonalas hangos vetítést is. Amióta világ a világ, a szegény férfinak (még mindig nem tudjuk, miért) folytonosan be kell bizonyítania, hogy ő pontosan az: férfi!

Még labdajáték is volt a közönséggel!

Gfoto.org

Hogy is mondjam: egy „izmos” beszámoló követte a kétségtelenül férfias tutajozást! A Hungária nagytermében remek hangulatot teremtettek már a fogadásra: ahogy belépett az ember, olyan dzsungelszerű meleg légkör volt, fáklyákkal kivilágított, „Indiana Jones”-ra emlékeztető kirakott kaland-kincsekkel: kötelek lógtak, zászlók, hosszú evezők, szóval az azonnali figyelmet és érdeklődést serkentették bennünk. Ahhoz, hogy mit láttunk, sajnos inkább ott kellett volna lenni. Ellenben elmondhatom azt, hogy az előadás pörgött, igen ötletes momentumok követték egymást, humor, szenzációs felvételek és a tutajozás impozáns jelképe: maga a tutaj is ott volt a színpadon (kismértékű változatban, persze!). Élveztem! Büszke vagyok ezekre a magyar fiúkra, és reményteljesen örülök annak, hogy fiam a Buenos Aires-i cserkészélet ölében ilyen vezetőket örökölt!

Viszont a nő azt kell bemutassa, hogy nem kevesebb a férfinál (jaj!), így hát a gyalogló lányok két hétre rá szintén pazar bemutatót szerveztek. De ezt hadd mesélje el Zsuzsi nektek.

Zólyomi Kati cst.

Augusztus 24, péntek – **Hegyitúra beszámoló**

Ejszaka, amikor hazaérkeztünk, már az ajtóból nagy vihogás és csevegés hallatszott. Amikor benyitottam az ebédlőbe - majdnem elájultam: a vörös padló hófehér volt, mindent liszt lepelt el, és mindenhol lányok, és minden asztal tele tálakkal, csupa finomsággal, vagy nyers masszával, amire a serpenyőben már várt a forró zsír. Rögtön megnyugtattak, hogy ne izguljak, ők majd mindent elrendeznek és kikapartanak. Nem is izgultam, hiszen olyan öröm volt őket látni, ahogyan készítik a sok *empanada*-t, *chipsa*-t, meg édességet, amivel a beszámolón megvendégeltek minden jelenlevőt. Az a baráti hangulat, az a jókedv, ami áradt belőlük, az a csoportszellem, cserkész-szellem... Hajnali fél ötig süttöttek-főztek...

Aztán letették a zizegő szalmát és nyugovóra tértek, ott, ahol éppen helyet találtak: a fele társaság a nappaliban, a másik fele a többi szobában, de 9-kor már pattantak is fel, mert mentek a ZIK-be! Felelősek!

Augusztus 25, szombat

A Hungária nagytermében mindenki izgatottan várta a lányok beszámolóját.

A 39 sz. leánycserkészcsapat nagycserkészei (15 lány)

A KÖRS (Körzeti őr) megszervezte a hagyományos évi VAK-ot (városi akadályversenyt). Látszólag minden a megszokott síneken siklott: már készen állt a részletes program, az állomások kiagyalva s annak vezetői kiválasztva, amikor egészen véletlenül az Olivostól csekély 15 perc autótávolságra fekvő Benavídezen rátalált egy csodálatos, több hektáros erdős park-

ra! A nyolctagú „banda” nem sokáig tétovázott, hanem nyomban eldöntötte, hogy ez az állami tulajdonban lévő park legyen az akadályverseny helye! Majdnem százan mentünk ki, cserkészek és cserkészszülők, a másfél napos „hancúrozásra”! Hát volt lemért, pontozott akadályverseny, amelynek minden állomására vagy KÖRS-tagok vagy szülők voltak beosztva. Majd estefelé finom vacsora a szabad ég alatt, s utána egy azóta is emlegetett elvarázsolt erdő, ahol a legfantasztikusabb sötétségben pislogó gyertyák fénye segítségével az átmenő cserkészek a „leg-

nyáron hegyitúrát szerveztek Észak-Argentínában. 23 nap alatt bejárták Saltát, Tucumánt és Jujuyt. Majdnem 200 kilométert gyalogoltak. Sokan közülük most voltak először ezen a vidéken! Talán ha nem lennének magyar cserkészek, meg se ismernék soha országunknak ezt a részét. Nagy kihívást jelentett, és nagyon büszkék arra, hogy sikerült megvalósítani, hiszen **nem kis álmom az, ami megvalósult.**

Nagy vendégszeretettel vártak minket: minden asztalon volt mate, szép kis gyertyatartó (kaktusszal díszítve, saját készítmény), a terem is ki volt csinosítva mindenféle északi szótessel, kötéssel. Kiemelendő, hogy a vetítés pontosan kezdődött.

Gyönyörű tájképeket, a lányokról vidám, vigyorgó felvételeket láttunk. Szinte hihetetlen, hogy mennyi helyet bejártak és mennyit láttak és tapasztaltak. Egy ilyen út alatt összeforrtak, és megtanulták egymást minden jó és rossz tulajdonsággal együtt eltűrni. Élveztek mindent, mindennek örültek, még akkor is, ha éppen nem úgy sült el, ahogyan tervezték. Hálásak voltak mindazoknak, akik segítettek nekik, akik követték őket és vigyáztak rájuk (a csendőrség).

Az is felhívta figyelmüket, hogy milyen nagy a szegénység az északi megyékben. Volt falu, ahol áram se volt, autó nem járt, ahol a gyerek két órát gyalogolt azért, hogy eljusson az iskolába. Hszrevették, hogy Argentína nem csak Buenos Aires, hogy mennyi minden van, amiről itt nem is tudunk, hogy tulajdonképpen mekkora szegénységben szenvednek sokan. Nagy élmény volt számukra a szolidaritási tevékenységük is. Egy kis iskolának vittek egy halom ruhát és lábbelit, és velük töltöttek egy napot. Nagyon jó érzés segíteni, másoknak örömet szerezni, látni, hogy tudunk segíteni... Meghatóak voltak a képek...

A közönség kacag!

Gfoto.org

Élveztem a beszámolót és azt a sikerélményt, hogy ilyen fiatal vezetők ekkora utat megvalósítottak. A túra előtt sokan kételkedtek, hogy vajon milyen lesz az út. Remekül sikerült. Látszott a képeken, az arcukon, a szavaikból érezhető volt. Strammok ezek a lányok! És mindig újra arra gondolok, hogy milyen hihetetlen érték a cserkészlet és milyen gazdagok vagyunk magyarságunkkal!

A nyertesek b.-j.: Kerekes Marci, Kerekes Ági és Lomniczy Máttyás

Gfoto.org

Lányok! Gratulálok az álmom megvalósításához és a rendkívül nívós beszámolóhoz!

Ui.: Három észak-argentínai utat is kisorsoltak! Kár, hogy - érthetetlen módon - nem minden nyertes örült a díjnak...

Lajtavárnyé,
Benedek Zsuzsi cst.

A lompos-lombos erdők tánca!

Az esti zászlólevonás után...

Gfoto.org

mesebelibb” szereplőkkel találkozhatunk. Óriási hófehér nyuszi ugrált ki a fenyők mögül, alig arrébb két édes zöld manó muzsikált és táncolt, de még tündérek is lebegtek a lombok közt. A gyertyaösvény végén aztán

a tábortűz zárta le a napot.

A keretmese? Buenos Aires 2. alapítása 1578-ban, Juan de Garay (Garay János alapító!) aktív részvételével. Másnap játék, aztán haza! Így hát bebizonyult, hogy nem mindig muszáj messze elmenni ahhoz, hogy egy légkör megfelelően vadregényes legyen! (ZK)

Lomniczy Máttyás = Garay János

Gfoto.org

„Jó volt látni a gyerekeket, hogy mennyire

élvezték a programokat. Köztük az én lányomat, Ágotát, akinek ez volt az első ottalvós, sátras cserkész-alkalma, és vasárnap hazafelé csak azon kesergett, hogy ilyen hamar vége lett. En is köszönöm ezt az élményt mindannyiótoknak. Jó Munkát!

Kristóf”

A kiscserkészek labirintusa

Gfoto.org

„Kedves Erzsi, Kristóf, Kicsi, Dóra, Attila, Marisa, Dani, Kati, Dudi, Rita, Adolfo, Sanyi, Alex, Paulette, Pindur, Bella, Klári és István!

Pár rövid soral nagyon szépen meg szeretném köszönni, a többi vezető nevében is, hogy kint voltatok velünk Benavídezen, és annyit segítettek nekünk. Akadályokat és elvarázsolt erdő állomásait előkészíteni, a hidegben hosszú ideig állni (vagy feküdni...), jelmezt felvenni, vagy világítani, tábortűzet megrakni, a *chorizo*-t és kenyeret bevásárolni, vacsora tűzét megrakni és aztán ezt ápolni, *chorizo*-kat megszütni, megsütni, vacsorát kiosztogatni, gyertyákat előkészíteni, kerozinlámpákat begyújtani, *churro*-ért elmenni, kellékeket felpakolni és kicipelni, elmosogatni, rendet rakni, embereket hozni és visszavinni... Mondjam még? Ezt a sok munkát nem tudtuk volna egyedül végezni, és nagy részben nektek köszönhetjük, hogy a gyerekek egy sikeres kiránduláson vettek részt. Reméljük, hogy majd megint elkísértek egy újabb kirándulásra! Munka és közreműködés, jó volt! Hangulatos, rövid, tartalmas! Sok szeretettel, *Edith*”

Akadályverseny alatti jelenetek

A fiúvezetők közelednek az állomáshoz!

Fotó Zóka

Az elvarázsolt erdő jeleneiből

Fotó Zóka

A leánysereg közeledik az állomáshoz!

Gfoto.org

Ügyeskednek a fiúk

Fiúvezetők sebesülten szállítanak

Tűzgyújtás a leányvezetőknél

Harcra készen!

Gfoto.org

Zsuzsi íróasztaláról...

Megosztanék veletek valamit, amit férjem, Lajtaváry Dani st. írt a körzeti akadályverseny után:

„Jelkép”

„Itt forognak a fejemben az ötletek, az érzések, de már régóta nem írok ilyesmiről, még kevésbé magyarul, ezért nehéz elkezdni.

Nem is magáról a körzeti akadályversenyéről lenne szó; valami másról, függetlenül a keretmesétől, a közhangulattól, a csapatoktól, a napiparancstól... Inkább egy *egyéni élményről írnék*. Egy gondolatról, ami elindult és szárnyra kapott akkor, amikor már a csend és a sötétség ráborult a többiekre.

Nekem már eleve az volt az elgondolásom, hogy a szabad ég alatt, az elhagyott tábornál mellett akarok aludni, és ezt ki is harcoltam magamnak (mert volt, aki meg akart győzni arról, hogy fázni fogok, hogy kényelmesebb a sátorban, stb.). Szóval feltápláltam a tüzet és melléje feküdtem, azzal a gondolattal, hogy ezek a gyerekek - köztük a fiam és a lányom - most tovább élnek és érzik azt, amit én éltem át és éreztem hosszú éveken át: *a cserkészetet, a cserkész-szellemet a természet ölében*. Mások talán visszasírják azokat a pillanatokat, és szomorúan gondolnak vissza arra, ami elrepült, mint a madár, örökre, és már nem jön vissza soha többé, mert eltűnt, és bottal ütheted a nyomát...

Hála a mostani vezetőknek és a cserkészlet folytatódásának, én nem vagyok szomorú és nem sírok vissza semmit, mert látom, *hogyan folytatódik*, gyerekeim viszik tovább a stafétabotot, most rajtuk van a sor, nem tűnt el semmi a láthatáron, hanem itt áll, úgy, mint akkor. Gyerekeimben láthatom magamat továbbra is...

De másról akartam írni. - Valamikor hajnalban felébredtem, és úgy éreztem magamat, mintha átaludtam volna az éjszakát, pedig sötét volt még, sötét, több óra telt még el a napfelkelteig. A majdnem kialudt tüzet újra élesztettem és azt néztem, hogy milyen gyorsan lángra kapnak a kis rőzsék, pedig csak parázs és sok hamu volt alattuk; a nagyobb tönkök lassan gyulladtak meg, de amikor már egyszer égtek, fokozatosan tartósabb lánggal egyre nagyobb meleget árasztottak. Tűnődtem... Elgondolkoztam azon, hogy *egy ilyen tábornál mennyi mindennek lehet a jelképe*.

Sötét volt és nem láttam jól. Véletlenül zöld gallyakat is tettem a tűzre. Látszólag alkalmatlanok voltak oda, mert nem gyulladtak meg, legalábbis nem rögtön, hozzájuk nyúltam, hogy odébb helyezzem őket. Az ágak egy mérges lét eresztettek magukból, amitől elzsibbadt először az ujjam, majd az egész kezem...

A zsibbadás rövid időre rá elmúlt és az az ág is előbb-utóbb lángolt úgy, mint a többi. Volt olyan ág, ami pattogott, volt, amelyik sistergett és volt olyan is, ami szép csendesen, egyenletesen égett. Aztán olyan is, amiből csak úgy néha-néha csapott ki egy-egy kis láng... de izzott az is!

És ez az egész, úgy ahogy volt, egyben - melegített. Mielőtt felkelt volna a nap, hanyattfeküdtem a tűz mellé, csak úgy, ruhástul, a fejemet egy tönkre támasztva, és észre se vettem, hogy egy nagyon hideg éjszaka volt. Csak később tudtam ezt meg a többiektől.

Még hozzá kell tennem mást is.

Amikor végleg felkeltem, eloltottam a tüzet, úgy ahogyan azt kell, cserkészmódról. Félig agyonvertem a lapáttal, kétvödörnyi vízzel leöntöttem és még földet is szórtam rá, mintha eltemetném. Füstölgött még egy kicsit, amikor ott hagytam, és azt hittem ezzel vége is. Tévedtem. Csodálatos módon újra és újra lángra kapott... talán még most is élnek a parazsak a föld alatt.”

Eddig Dani.

És ilyen a magyarság fennmaradása is. Mi mindannyian a kis rőzsék vagyunk a tűzön. Mindannyiunkra szükség van azért, hogy a tűz égjen! Mindenki szerepe fontos ebben a munkában, és csak akkor nem alszik ki a magyarság tüze, ha együtt, közösen mindannyian tápláljuk, ki-ki a maga módján...

A Buenos Aires-i körzeti akadályversenyen öröm volt nézni és érezni, hogy mekkora itt ez a tűz!

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst.

Ami az íróasztalon maradt:

SZÓKINCS

Vékonyabb faág: mi az? ▲1168

Hogyan írjuk helyesen? Gallyal, galy-lyal, vagy galy-jal?

Vagy gallyal? Nem írhatunk 3 l-betűt egymás mellé! Így helyes: **gallyal!**

De ha a szót *elválasztjuk*, akkor: **gally-lyal**. Tudtad, hogy a „gally” szócsaládban más szavak is vannak?

- gallyasodik: gallyakat hajt
- gallyaz: fát száraz gallyaitól sorra megtisztít
- gallyfűrés: gallyazáshoz való kis kézfűrés
- gallyfa: tüzelőnek való levágott, lehullott gally

AZ ÚJ „MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítóinktól:

Espinosa Dr. Benkő Teri cst. és Espinosa José Vicente st.

Augusztus 20: Mesterségek ünnepe

Budapest egy gyönyörű város, minden évszaknak megvan a saját szépsége, mégis az augusztusi hónap már csak a Mesterségek ünnepe miatt egy kiváló dátum. Ha valaki még soha nem vett részt ezen a programon, őszintén ajánlom!

A Mesterségek ünnepe egy többnapos rendezvény, amit a Budai várban szerveznek augusztus 20. alkalmával. Idén pénteken 17-én kezdődött és hétfőig, 20-ig tartott. Ilyenkor a Budai sikló mellől felmenő úton egészen a Budai palotáig egymás mellett állnak a különböző standok. A Budai palota is körül van véve standokkal. Ott van a fő színpad is.

A történelmi Magyarország tájairól érkeznek a mesterek. Van köztük fazekas, tímár, ötvös, kovács. Nemcsak sétálni, nézelődni lehet, hanem még ki is lehet próbálni, milyen volt régen bordásfallal egy teknőben mosni, természetes növénykivonatokkal festeni, tojásokat karcolni, ill. viaszolni. Viszont ha jó zenei érzékünk van, a régi magyar hangszereket is kipróbálhatjuk.

Benkő Laci és Aranka a jurta előtt

A kiskunágiak igazi jurtákat állítanak fel! Én pl. itt láttam és próbáltam ki legelőször a posztókészítést. Nagy szőnyeget készítenek, amelyekkel aztán a jurta falait, padlóját díszítik. Széki mamák pedig megmutatják, hogy lehet 20 perc alatt kitűnően egy teljes szoknyát berakni. Szégyellem magam, ha eszembe jut, hány óráig raktam én be első szoknyámat (kíváncsiaknak: 5 órába telt!)

Egy ilyen program egész napot vesz igénybe, sőt van, amikor egy nap nem elég és az utána jövő nap újból ellátogat az ember. A sok stand mellett állandó műsor is élvezhető a két színpadon. Az esküvőkre ideutaztak szüleim és Cili húgom, ill. Haller Ines. Ezért - idén okulva a tavalyi hibáimra - kiadtam a családomnak a felszerelési listát: kényelmes cipő, amely bírja a macskaköves utat, kalap, napolaj és kulacs, amit állandóan fel lehet tölteni a kutaknál. Persze nem csak vízzel mossa le az út porát a magyar... a csapolt sör gyakran „ránktalált”, nem is beszélve a lángosról, kürtös kalácsról, rétesről... Még egy tanács? Kényelmes hátizsákot ajánlatos vinni, amiben elfér a korondi kancsó, a hímzett párnahuzat, a mintás cukortartó, stb.

Egy kis családi élményt mesélek el: tavaly voltam legelőször ezen a vásáron. José (aki már ismerte) azt tanácsolta, vigyünk magunkkal hátizsákot. Én persze nemet mondtam: „Nem fogok annyit vásárolni!”... Most egy szép fonott kosár díszíti a konyhánkat, amit arra kellett venni, hogy valahogy haza cipelhessük az ott vásárolt sok tárgyat...

Aki megteheti, legalább egyszer látogasson el a várba a Mesterségek ünnepén, sétáljon, gyönyörködjön a szebbnél-szebb tárgyakban, és kóstolja meg a kemencés lángost! Szeretettel Teri

MINIHUFIV

- Visszatért közeink magyarországi nászútjáról az Ughy házaspár (Viktor és Paola). Novemberi számunkban megmutatjuk kedvenc képeiket és elbeszélgetünk velük.

- Sok külföldi vendége volt a gödöllői Cserkészbálnának: Magyarországról, Santa Feből, Chacaból, Braziliából, Uruguayból, Mar del Platáról. Igen érdekes volt az arcokkal találkozni és bennük is felfedezni a vidámságot.

- A **BOLDOG** -Együttés készül, gyakorol, komponál és alkot... reméljük, hamarosan újból fellépnek előttünk is!

- A **KÖRS** megtartotta szeptemberi ülését, s izgalmas terveket dolgozott ki. Persze munka után jókat evett is...

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL
Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1º piso, Olivos - **Horario de atención al público:** los viernes de 19 a 21 hs.

- 90 Bibó Lajos: Anyám
307 Kovács György: Erdélyi tél
502 Komáromi János: Vihorlati szél fúj
852 Sütő András: Anyám könnyű álmodt ígér
1517 Magyar klasszikus írók: Új vidám könyv
1548 Kosztolányi Dezső: Esti Kornél (SP fordítás megjelent!)
- 1700 Kessel, Joseph: A repülőtiszt
1978 Róna - Litvanyi: Urak és elvtársak
2068 Richter, Hans: Az új doktorkissasszony
2143 Kaus, Gina: Nagy Katalin
2212 Knittel, John: Therese
2451 Vajda Albert: Tűz és víz
3342 Maxwell, Gavin: Csillagó vízgűrűk
3363 Vaszary Gábor: Édesanyánk
3540 Reboux, Paul: Madame Du Barry szerelmi élete
3683 Buck, Pearl S.: Az én édesanyám
4884 Lamb, Harold: Omár Khájám (élete)
5269 Szekeres Szabolcs: Gyerekek 2003-2006 (2. rész)
En castellano:
S-262 Kosztolányi, Dezső: Kornél Esti. Un héroe de su tiempo (public. reciente)
S-254 Brion, Marcel: Vida de Atila
S-255 Véghelyi de Szilvássy, Edith: Gotas de vida - Testimonios marcados por una enfermedad ancestral
S-263 Rebecchi, Eva: Poemas para Santa Margarita de Hungría

ANYÁK NAPJÁRA

Ha tudnád...

Ha tudnád, hogy fáj minden türelmetlen sző,

Ha tudnád, hogy fáj minden vállbrándítás,

Ha tudnád, hogy fáj minden közömbös pillantás,

Ha tudnád, hogy fáj minden hamis sző,

Ha tudnád, hogy fáj minden elhallgatás.

Ha tudnád, milyen öröm minden kedvesség,

Ha tudnád, milyen öröm minden szívből jövő mosoly,

Ha tudnád, milyen öröm minden szerető figyelem,

Ha tudnád, milyen öröm minden jó sző.

Vágvölgyi Éva

SUSANA SEBESS
Viajes Corporativos
Viajes de Placer
Eventos y Convenciones
FURLONG-FOX
Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

TURUL
Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160 - (1646) SAN FERNANDO
Prov. de Buenos Aires - Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (5411) 4746-1779
E-mail: turul@arnet.com.ar

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250,
(1636) Olivos
4799-8437 4711-0144
ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON mzoldi@dls-argentina.com.ar
Vezetőségi gyűlések a hó 1. és 3. szerdáján. Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján
Titkárság: Zumpf Gusztáv: Kedd-szombat 18-21.30-ig. Vasárnap 12.30-16 óra. **Étterem:** Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Hétfőn ebéd és vacsora. Asztafogalás Sr. Omar